

september 2016

Weekthema: Genade, zelfs na doodslag

Dinsdag 30 augustus

Niet doodslaan – Gods beeld

Lezen: Genesis 9: 1-7

God wil de mens als Zijn beelddrager op aarde. Eerder lezen we dat in Genesis 1 van Adam en Eva. Nu betreft het Noach. Het nieuwe is het decor. De eerste keer was dat het paradijs, nu is het een aarde, die door het gericht is heengegaan. Hier en daar hangt aan een blad nog een laatste druppel van de vloed. Maar zo spreekt deze herhaling van de trouw van God. De HEERE houdt vast aan Zijn mensen. De vakantieperiode is voor de meesten weer voorbij. Je hebt vast veel meegemaakt. Hopelijk mooie dingen, maar misschien ook wel moeilijke dingen. Dingen, waar je voor de vakantie nog geen idee van had, dat ze stonden te gebeuren. Soms kunnen in een paar weken tijd voor je gevoel al Gods golven en baren over je heenslaan. Maar de HEERE houdt ons er aan, omdat Hij er Zichzelf aan houdt: dat Hij in ons verheerlijkt wordt. Maar dan geldt ook: dat wij bij Hem in beeld blijven. Zo is er kracht voor elke dag. Noach moet van bloed afblijven. Bloed betekent in die wereld levenskracht. Noach weet na de vloed zo mogelijk nog duidelijker dan ervoor: 'Bij Ú, Heer, is de levensbron...'

Woensdag 31 augustus

Niet doodslaan – de eerste moord

Lezen: Genesis 4: 1-11

Wat Kaïn deed valt natuurlijk niet goed te praten. Toch kunnen ook vragen opkomen bij wat de HEERE deed. Want wat was er mis met Kaïns offer? Of moet je dit anders bekijken? zou het niet meer gaan om een les voor Kaïn én Abel? Kaïn was de eerstgeborene, in de ogen van zijn moeder voorbestemd om dé man te worden. Abel betekent zoiets als 'veertje'. Een zuchtje wind en Abel is weg. Krijgen beiden hier soms les in eerbied voor Gods beleid dat Hij de mannetjesputters voorbijgaat en kiest voor een 'veertje'? Die les moeten wij mensen stuk voor stuk leren om uiteindelijk in de dwaasheid van het kruis Gods wijsheid te zien. De trots

van de mens die deze les niet leren wil, kost Abel en straks ook Gods Zoon het leven. maar dat verandert niks aan Gods beleid. Had Kaïn willen buigen, dan zou God ook zijn offer hebben aanvaard. Na zijn misdaad krijgt Kaïn straf: hij komt ook zelf terecht in de hoek, waar de klappen vallen. Maar hij wordt niet vogelvrij verklaard. De Heere geeft nog geduld met deze man. Hij krijgt nog tijd om het te leren: klein te worden, mens Gods te zijn en hoeder van zijn broeder.

Donderdag 1 september

Niet doodslaan – je hart

Lezen: 1 Johannes 3: 11-16

God veroordeelt niet alleen moord, maar ook de wortel daarvan: haat. God haat de haat! Haten is immers het tegenovergestelde van liefhebben. Wie overgegaan is uit het rijk van de dood naar het rijk van het leven, wil haat geen wortel laten schieten in zijn hart. Gods kinderen willen leven uit God de bron van liefde! Wie niet uit die bron leeft, lijkt op Kaïn. De boze was zijn bron. Het kwade werd zijn keuze. Hij wandelde de weg van de haat op (Jud. 11). Hij slachtte zijn broer Abel af – in koelen bloede en met voorbedachten rade. Zijn haatpraktijken waren duivels. Daar was niets van God bij! Wie haat, is een moordenaar. Wat Johannes hier zegt, is scherp. Toch blijkt hier dat hij in zijn jonge jaren goed naar Jezus geluisterd heeft. Want Jezus zei in de Bergrede dat wrok en woede net zo goed Gods oordeel oproepen als moord (Matth. 5: 21-22). Wij mogen onze vijanden liefhebben en voor hen bidden (Matth. 5: 43-44). Jezus' hart stond open voor mensen in ellende. Wie in verbondenheid met Hem wil leven, sluit zijn hart niet af voor zijn naaste in nood. Jezus zette Zijn leven in voor ons. Zetten wij ons leven in dienst van Zijn liefde?

Vrijdag 2 september

Niet doodslaan – je vijand helpen

Lezen: Exodus 23: 1-5

Mozes noemt in dit Bijbelgedeelte een letterlijk voorbeeld om hulp te bieden aan een vijand. Het rund of verdwaalde ezel van uw vijand moet u beslist terugbrengen en zo (al is het je vijand) hem tot hulp te zijn. Ook als je een ezel onder zijn last ziet liggen van iemand die je

haat, moet je je er zelf van weerhouden om door te lopen. Hoe vaak komt niet de gedachte boven van: 'net goed', als we het leed zien van iemand die we haten? In het OT leren we van Mozes om beslist tot een hulp te zijn. Net zoals Jezus daar in het NT ook op wijst. Hoe doe jij dat in de praktijk van je leven? Wat kost het jou om op zo'n manier met vijanden om te gaan?

Zaterdag 3 september

Niet doodslaan – je vijand liefhebben

Lezen: Mattheus 5: 43-48

Ook het grote gebod van God om onze naaste lief te hebben was in Jezus' tijd enorm ingeperkt. De naaste liefhebben, dat gold alleen eigen volksgenoten of mensen van onze eigen richting, zo redeneerde men. Ook hier laat Jezus de Wet van God weer zien in ernst en in haar rijkdom. Iedereen die op onze weg wordt geplaatst is onze naaste, zelfs onze vijand. En als ik dat zelf niet kan, mag ik altijd nog God in de hemel bidden om hulp en behoud voor mijn vijanden. Zo doet God de Vader in de hemel Zelf toch ook: maakt Hij onderscheid als Hij zonneshijn geeft of wanneer Hij regen geeft? Wie zijn wij om ons dat recht aan te matigen? God geeft volkomen, Hij geeft Christus de volkomen liefde van God. Door het geloof in Christus worden wij geen mensen zonder zonde, maar wel mensen die ons leven geven als een volkomen offer aan God.

Zondag 4 september

Niet doodslaan – je naaste liefhebben

Lezen: Romeinen 13: 8-14

Iemand zei eens: 'De christen is de beste burger'. Ja, want hij heeft iets van de liefde van God mogen ervaren. Heel het leven door het geloof in Christus, dat nieuwe leven door de Heilige Geest in ons hart gewerkt, komt alleen voort uit Gods onpeilbare zondaarsliefde. De Heere zet daarbij Zijn wet niet opzij, zoals tegenwoordig vaak wordt gedacht en gepropageerd. Ethisch is zo ongeveer alles toegestaan als het maar vanuit de liefde gebeurt. Hier staat het immers de liefde is de vervulling van de wet? Maar men verwacht een algemeen menselijk welzijns- of geluksgevoel met wat God als Schepper van ons leven met Zijn wet heeft bedoeld. De liefde – die niet alleen zuiver menselijke liefde is, maar juist ontvlamt door de Heilige Geest – is niet

de vervanging, maar de vervulling van de wet. Jezus heeft als hoofdsom van de wet de liefde genoemd (Matt. 22: 39). De wet zelf eist dus liefde tot God en onze naaste. Daarom kan die wet nooit buiten spel worden gezet, hoe moeilijk dat tegenwoordig ook is duidelijk te maken aan mensen die bij voorbaat niet meer in het behoud van Gods geboden geloven. Maar dat was voor de christenen van Rome dezelfde opgave in hun heidense omgeving. Zij moesten het gewoon voorleven. Doen wij het uit liefde tot God ook?

Maandag 5 september

Niet doodslaan – Hij is het die aan ons Zijn vriendschap biedt

Lezen: Mattheüs 26: 47-56

Is Jezus hier nu niet de grote Verliezer? We zien toch hoe Hij als een weerloze gevangene wordt geboeid en afgevoerd? En wat doen zijn volgelingen voor Hem? Aan het eind lopen ze allemaal hard weg. Het gebaar dat één van hen nog gemaakt heeft om te helpen, door te zwaaien met een zwaard, was alleen maar belachelijk. En het gebaar van die ander, de Judaskus, was alleen maar vreselijk. Maar: hoe kan deze schijnaar mislukte Verlosser dan toch vandaag wereldwijd miljoenen mensen bij elkaar brengen? Omdat Hij in werkelijkheid de grote Winnaar is. Hij zegt het Zelf: één sein naar de Vader en in plaats van twaalf discipelen waren er twaalf legers hemelse legerkorpsen uitgerukt. Maar Jezus heeft er bewust van afgezien. Ook de hulp van aards geweld heeft Hij afgewezen. Het grijpen naar geweld herstelt nooit gebroken relaties. Zeker niet die tussen God en mens. En daarvoor wil Jezus Zich geven. Niet gedwongen maar gehoorzaam. Koninklijk vrijwillig doet Hij alles wat nodig is om mensen weer bij God te brengen. Vandaar het wonder dat Hij zelfs Judas, die de relatie kapot maakt, nog aanspreekt als 'vriend'. Zo wil Hij vandaag ook ons aanspreken – om met de macht van Zijn liefde ons hart te winnen.